

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/66/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219010104
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2219010104.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného X. F., nar. XX.XX.XXXX v Y. F., trvale bytom D. F. XXX, t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 20.03.2019, č. k. 1T/17/2019-201, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.07.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný X. F., nar. XX.XX.XXXX v Y. F., trvale bytom D. F. XXX, toho času vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov

odsudzuje:

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. k) Trestného zákona a § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 20.03.2019, č. k. 1T/17/2019-201 bol obžalovaný X. F. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v čase o 02:00 hod. dňa 13.12.2018 v meste X. U., na ulici L. X. pod súpisným číslom XXX/X, okres Dunajská Streda, obvinený nezisteným spôsobom prekonal uzamknutie vstupnej brány vysokej 1,65 metra a tak neoprávnene vnikol cez oplotenie zo strany ulice D., na dvor rodinného domu, odkiaľ prešiel k zadným neuzamknutým vchodovým dverám, cez ktoré vošiel do rodinného domu, odkiaľ v obývacej izbe z uzamknutej skrine, zo šperkovníce odcudzil 3 ks retiazky zo žltého kovu 2-3 mm hrubé, umelecky vypracované v hodnote spolu 455,- Eur, 1 ks gravírovaný príviesok zo žltého kovu "Križ" vo veľkosti 3 cm v hodnote 80,- Eur, 1 ks príviesok zo žltého kovu formou knihy aj s fotografiami s gravírovaným

monogramom "LIFT" 2cm v hodnote 90,- Eur, 1 ks privesok zo žltého kovu, ktorý sa skladal z troch častí, srdce, kríž a anker 1,5 cm v hodnote 135,- Eur, 1 ks obrúčku zo žltého kovu z 24 kar. zlata, široký 6 mm v hodnote 95,- Eur, 1 ks prsteň zo žltého kovu zásunbný s bielym kamienkom 4mm v hodnote 100,- Eur, 1 pár náušnice zo žltého kovu šošovicového tvaru cca 2 cm v hodnote 80,- Eur, 1 pár detské náušnice s červeným kamienkom zo žltého kovu v hodnote 75,- Eur, zlomkové kúsky šperkov zo žltého kovu v hodnote 50,- Eur a 1 ks 100,- dolárovú bankovku - v prepočte 87,94 Eur, čím poškodenej T. F., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom X. U., L. X. XXX/X, okres Dunajská Streda spôsobil krádežou škodu vo výške 1.247,94,- Eur,

teda neoprávnene vnikol do obydlija iného a čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu, prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona pri použití § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 38 ods. 4 Trestného zákona a § 36 písm. l) Trestného zákona a § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd I. stupňa zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd zaviazal obžalovaného k náhrade škody pre poškodenú T. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. U., Z. X. XXX/X vo výške 1.210,- EUR. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd I. stupňa poškodenú T. F. so zbytkom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Okresný súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na kladené otázky uvedené v § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Vzhľadom k prijatiu vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o ďalších výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd I. stupňa vykonal dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, a to oboznámením so správami o povesti obžalovaného (čl. 108-110), výpisom z registra priestupkov (čl. 112), lustráciou v registri GP (čl. 135-160) a odpismi z registra trestov (čl. 113-114, 161).

Z vykonaného dokazovania mal súd I. stupňa za preukázané, že obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Trestného zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepríčetnosti (§ 23 Trestného zákona) alebo prípadne jeho zmenšenej príčetnosti. Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria vyplynulo, že obžalovaný v čase spáchania trestných činov trpel dominantne ľahkým stupňom mentálnej retardácie s poruchami správania, avšak tento stupeň mentálnej retardácie spôsobuje len nepodstatné zníženie jeho rozpoznávacích a ovládacích schopností, takže vedel a mohol v podstatnej miere svoje konanie ovládať a rozpoznať jeho protispoločenské nebezpečenstvo v čase spáchania trestných činov.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný má doposiaľ 6 záznamov, pričom posledné tri z nich práve za obdobnú trestnú činnosť. Naposledy bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18.11.2015, sp. zn. 1T/112/2015 za prečin podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 300,- EUR. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR bolo zrejmé, že obžalovaný sa doposiaľ nedopustil žiadneho priestupku a zo správy o povesti bolo preukázané, že obžalovaný sa v mieste svojho bydliska správa arogantne a neslušne na verejnosti.

Pri ukladaní trestu v prejednávanej veci okresný súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že sa k spáchaniu súdených trestných činov priznal a trestné činy úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona) a dve priťažujúce okolnosti, a to že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona), a že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona). Vzhľadom na existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti a dvoch priťažujúcich okolností, sa dolná hranica trestnej sadzby zvyšuje o jednu tretinu. Zo súdených skutkov pri najprísnejšie trestnom prečine porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), Trestného zákona je v zmysle ods. 2 trestná sadzba trestu odňatia slobody 1 až 5 rokov. Súd I. stupňa tak mohol uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo

výmere 28 mesiacov až 5 rokov. Za daných okolností okresný súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby - 28 mesiacov, ktorý je spravodlivý, pretože zohľadňuje aj trestnú minulosť obžalovaného. Na druhej strane je uvedený trest pre obžalovaného aj potrebný, pretože sa opakovane dopúšťa obdobných trestných činov a ani predchádzajúce uložené tresty u neho nevedli k náprave a polepšeniu.

Obžalovaného súd I. stupňa zaradil na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Poškodená osoba si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody, ktorá jej bola spôsobená trestným činom v celkovej výške 1 210,- EUR a 100,- dolárov. Okresný súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenej osobe škodu, ktorej výšku mal za preukázanú z predložených listinných dôkazov a to v sume 1 210,- EUR. Keďže poškodená škodu vo výške 100,- dolárov nevedela dostatočným spôsobom preukázať súd I. stupňa odkázal poškodenú osobu s jej nárokom, čo do sumy 100,- dolárov na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení a odôvodnení na hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný i jeho obhajca, pričom prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda sa pri úkone do zápisnice o hlavnom pojednávaní výslovne vzdala práva podať voči rozsudku odvolanie (č. I. 197 spisu). Písomne odôvodnené odvolanie obžalovaného zo dňa 14.05.2019, bolo doručené okresnému súdu dňa 15.05.2019, pričom v ňom namietal výšku trestu a nesprávnu právnu kvalifikáciu, ktorou sa mu zvýšila spodná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Nesúhlasil so znaleckým posudkom znalca MUDr. Straku z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria, pretože jedno sedenie trvalo 10 minút a z toho vypracoval posudok, pričom svojvoľne obišiel celé kolégium lekárov a odborných posudkov na základe ktorých mu bol priznaný opatrovník a dôchodok. Taktiež nebolo zohľadnené jeho vyhlásenie o vine, priznanie a úprimné oľutovanie. Taktiež nesúhlasil s použitím § 37 písm. h), m) Trestného zákona, keď sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Namietal, že nebola objasnená skutočnosť, a to, že brána bola otvorená a on neprekonal žiadnu prekážku. Taktiež ho právnik neupozornil, že ak urobí vyhlásenie, tak to bude v zmysle obžaloby. Preto žiadal Krajský súd v Trnave, aby zväžil navrhované dôvody odvolania a trest mu znížil, alebo vec vrátil okresnému súdu Dunajská Streda, pretože nechápe zmysel trestného konania, lebo sa priznal a všetko oľutoval.

Odvolanie obžalovaného bolo odôvodnené aj prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 10.04.2019, doručeným okresnému súdu dňa 10.05.2019, pričom v ňom uviedol, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.03.2019 po poučení podľa ust. § 257 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, pričom okresný súd prijal takéto vyhlásenie obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný, pričom t. č. sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, trestný čin nespáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Súd I. stupňa obžalovanému uložil neprimeraný nepodmienečný trest pri zvýšení dolnej hranici trestnej sadzby, pri uložení trestu neprihliadol na jeho zdravotný stav, na jeho zmenšenú príčetnosť, keď boli vypracované aj ďalšie lekárske posudky pri ostaných odsúdeniach obžalovaného, z ktorých vyplýva, že obžalovaný trpí mentálnou retardáciou, sú znížené jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti, bol viackrát liečený aj v Psychiatrickej nemocnici Philippa Pinela v Pezinku a zúčastnil sa ambulantného ochranného liečenia. Ďalej uviedol, že zdravotný stav obžalovaného a zohľadnené predchádzajúce odsúdenia indikujú uloženie podmieneného trestu odňatia slobody s dlhšou skúšobnou dobou a prípadných obmedzení a zákazov. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a podľa ust. § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol, resp. sám rozhodol vo veci a obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody s dlhšou skúšobnou dobou.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie (v neprítomnosti poškodenej osoby T. F., ktorá bola o termíne verejného zasadnutia riadne a včas upovedomená), na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry, obžalovaný, obhajca obžalovaného a opatrovník obžalovaného.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla odvolaciemu súdu odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného predniesol konečný návrh na verejnom zasadnutí zhodne s jeho písomným vyhotovením. Navyše uviedol, že od rozhodnutia okresného súdu došlo k zmene, a to, že obžalovaný uhradil spôsobenú škodu, a preto je dôvodné v jeho prípade aplikovať aj ustanovenie § 36 písm. k) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, a to znamená, že dôjde k vyváženému pomeru priťažujúcich ako aj poľahčujúcich okolností, a teda nedôjde k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby až na 28 mesiacov, z tohto dôvodu žiadal, aby napadnutý rozsudok bol vo výroku o treste zrušený a bol obžalovanému uložený trest miernejší, a to na samej spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí všetko oľutoval.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Trnave postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Dospel však k záveru, že odvolanie obžalovaného do výroku o uloženom treste je dôvodné.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe, skutok oľutoval, na otázky súdu I. stupňa v zmysle § 333 ods. 3 Trestného poriadku odpovedal áno, na návrh prokurátora konajúci okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku, zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a následne vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Krajský súd konštatuje, že súd I. stupňa zákonným spôsobom vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 20.03.2019 všetky dôkazy potrebné na meritorne rozhodnutie vo veci, tieto dostatočne a preskúmateľne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a svoje rozhodnutie aj dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Až na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom obhajca obžalovaného predložil súdu poštový poukaz o úhrade škody zo dňa 15.07.2019 vo výške 1 247,94 EUR. Z tohto dôvodu odvolací súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie oboznámením predmetného poštového poukazu zo dňa 15.07.2019, z ktorého mal za preukázané, že obžalovaný uhradil spôsobenú škodu, a tak odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci bolo potrebné aplikovať pri ukladaní trestu aj ustanovenie § 36 písm. k) Trestného zákona.

Odvolací súd teda u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona bol už za trestný čin odsúdený (nie je pravdou, žeby sa na obžalovaného hľadelo akoby nebol odsúdený). V danom prípade existovali dve poľahčujúce okolnosti a dve priťažujúce okolnosti, teda neprevažoval pomer poľahčujúcich okolností, ani priťažujúcich okolností. Obžalovanému bolo v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona nutné uložiť úhrnný trest odňatia slobody, keďže obžalovaný spáchal dva trestné činy a trest mu bol ukladaný na základe toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, čo v tomto prípade bol trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, preto odvolací súd mohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od 1 roka do 5 rokov.

Z vyššie uvedeného dôvodu bolo potrebné rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o treste zrušiť (§ 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku) a zmeniť napadnutý výrok (§ 322 ods. 3 Trestného poriadku) tak, že krajský súd uložil obžalovanému podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. k) Trestného zákona a § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov. Takto uložený trest vo svojom súhrne odvolací súd považoval za zodpovedajúci pravidlám individuálnej ako aj generálnej prevencie pre ochranu spoločnosti.

K odvolacím námietkam obžalovaného, špecifikovaných v dôvodoch jeho odvolania odvolací súd dodáva nasledovné:

Krajský súd dáva do pozornosti obžalovanému, že si netreba zamieňať inštitúty občianskeho práva, s inštitútmi práva trestného. Pozbavenie spôsobilosti na právne úkony (či už úplné alebo čiastočné, v dôsledku čoho bol obžalovanému ustanovený opatrovník a priznaný dôchodok) zasahuje spôsobilosť robiť právne úkony a nesúvisí s otázkou spôsobilosti na protiprávne úkony, teda nesúvisí s nepríčetnosťou podľa § 23 Trestného zákona. Otázka nepríčetnosti v rámci trestného konania je otázkou právnou a jej posúdenie prináleží súdu, ktorý za týmto účelom pribral znalca MUDr. Straku na podanie znaleckého posudku pre posúdenie nepríčetnosti (zmenšenej príčetnosti) obžalovaného pri spáchaní prejednávaneho skutku. Rovnako tak odvolací súd nemohol prihliadnuť na znalecké posudky, ktoré boli vykonané v predchádzajúcich trestných veciach obžalovaného, pretože schopnosť obžalovaného rozpoznať protiprávnosť činu a ovládať svoje konanie sa musí posudzovať vždy z hľadiska konkrétneho trestného činu a času jeho spáchania.

Použitie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona bolo odôvodnené tým, že obžalovaný spáchal svojim skutkom prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, teda spáchal viac trestných činov. Aplikáciu § 37 písm. m) Trestného zákona odôvodňuje skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný a vo všetkých prípadoch sa na neho nehľadí akoby nebol odsúdený.

Zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 06.03.2019 je zrejmé, že obhajca dostatočne obžalovanému vysvetlil stav poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a oboznámil obžalovaného s trestom, ktorý mu hrozil. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.03.2019 bol obžalovaný v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku okresným súdom poučený o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a aj o právnych následkoch s tým spojených, preto námietky obžalovaného týkajúce sa jeho vyhlásenia o vine považoval odvolací súd za nedôvodné.

Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, odvolací súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku krajského súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.